

Άγιος Κοσμάς: Πώς έκρινε δύο που εξομολογήθηκαν σ' αυτόν και ποιον «αποφάσισε» για την κόλαση και ποιον για τον παράδεισο

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός Διδαχή Δ'

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=398894>

Δυο άνθρωποι, χριστιανοί μου, ήλθον μίαν φοράν και εξωμολογήθηκαν εις εμέ,

Πέτρος και Παύλος, και να ιδήτε πώς τους εδιώρθωσα, καλά ή κακά.

Εγώ σας φανερώνω την καρδίαν μου.

Μου λέγει ο Πέτρος:

«Εγώ, πνευματικέ μου, από τον καιρόν οπού εγεννήθηκα έως τώρα, ενήστευα, επροσευχόμην πάντοτε, έκαμνα ελεημοσύνας, εις τους πτωχούς, έκτισα μοναστήρια, εκκλησίας και άλλα καλά έκαμα. Τον εχθρόν μου δεν τον συγχωρώ».

Εγώ τον αποφάσισα διά την κόλασιν.

Έρχεται ο Παύλος και μου λέγει:

«Εγώ από τον καιρόν οπού εγεννήθηκα ποτέ κανένα καλόν δεν έκαμα, αλλά μάλιστα έχω κάμει τόσα φονικά, επόρνευσα, έκλεψα, έκαψα εκκλησίας, μοναστήρια· όλα τα κακά τα έκαμα, μα τον εχθρόν μου τον συγχωρώ».

Να ιδήτε τι έκαμα εγώ εις αυτόν.

Ευθύς τον αγκάλιασα και τον εφίλησα· του έδωσα την άδειαν να μεταλάβη. Καλά τους εδιώρθωσα ή κακά;

Φυσικά θέλετε να με κατηγορήσετε και να μου ειπήτε:

«Ο Πέτρος οπού έκαμε τόσα καλά, και διότι δεν εσυγχώρησε τον εχθρόν του, διά τόσον ολίγον πράγμα τον απεφάσισες διά την κόλασιν; Και τον Παύλον οπού έκαμε τόσα κακά, και διότι εσυγχώρει τους εχθρούς του, τον εσυγχώρησες και του έδωκες την άδειαν να μεταλάβη»;

Ναι, αδελφοί μου, έτσι έκαμα.

Θέλετε να καταλάβετε με τι ομοιάζει ο Πέτρος;

Καθώς μέσα σε 100 οκάδας αλεύρι βάνεις ολίγον προζύμι και έχει τόσην δύναμιν το προζύμι εκείνο, να γυρίση [ζυμώσει] και τας 100 οκάδας το ζυμάρι και να το κουφίζη [ελαφρύνει] όλο, έτσι είνε και όλα τα καλά εκείνα οπού έκαμεν ο Πέτρος· με εκείνην την ολίγην έχθραν, οπού δεν εσυγχώρησε τον εχθρό του, τα εγύρισε και τα έκαμε φαρμάκι του διαβόλου, και έτσι τον απεφάσισα διά την κόλασιν.

Ο Παύλος πάλιν με τι ομοιάζει;

Είνε ένας σωρός λιανόξυλα και βάνεις ένα μικρό κερί αναμμένον και καίει όλον τον σωρόν εκείνη η ολίγη φλόγα. Έτσι είνε όλα τα αμαρτήματα του Παύλου, ωσάν τον σωρόν τα λιανόξυλα· και η συγχώρησις οπού έκαμε του εχθρού του είνε ωσάν το κερί, οπού έκαψε όλα τα λιανόξυλα, ήγουν τας αμαρτίας, και τον απεφάσισα διά τον παράδεισον.

Αγίου Κοσμά Αιτωλού, «Διδαχαί».

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)